

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

Pontificatus Anno XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

confandi, sed tanquam ad Fidei Catholice exaltationem, Divinique Cultus incrementum, & animarum redemptionem, & solatium, factas, & emanatas, semper ab illis excipi, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, ac plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per futuros, & pro tempore existentes Archiepiscopum, & Capitulum, ac Canonicos Goritienfes praefatos, ac alios, quorum favorem eadem praesentes Litterae quomodolibet concernunt, quancumque eligenda, concessas, validasque fore & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: & sic ab omnibus censer, & ita per quoscumque Iudices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictaeque Sedis Nuncios, & quolibet alios quavis praerogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & praereminencia fulgentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & defini debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane Motu pari similiter decernimus &c. &c. &c.

Aliter iudicari prohibetur.

Derogatio contrariis.

§. 19. Non obstantibus priori voluntate Nostra praefata, ac pie memoriae Bonifacii Papae Octavi etiam praedecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas aliquis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Nostri & Cancellariae Apostolicae praefatae Regulis, de iure quaesito non tollendo, ac de gratis adinstar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones, & applicationes perpetuas, nisi in casibus a iure permisis fieri prohibentis, ac quatenus opus sit, primordii Monasterii, & Ordinis praefati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, aut aliis quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, necnon praefata ultima dicti quondam Augustini Codelli voluntate, & dispositione. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia etiam exquisita, & peculiaris forma servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum omnium & singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, ac latissime & plenissime harum quoque serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, contrariis quibuscumque &c.

Sanctio peccata.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc

paginam Nostrae absolutionis, perpetuae suppressionis, extinctionis, erectionis, concessionis, dismembrationis, separationis, assignationis, unionis, declarationis, applicationis, annexionis, incorporationis, facultatum impationis, indulti juris nominandi, reservationis, & extensionis, decreti, mandati, & commissionis, collationis, provisionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, Qua decimo Kalendas Maii, Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

Privilegia & Indulta concessa Confraternitati Sanctae Mariae de Succursu contra Infideles in Civitate Januae erectae ampliantur, & declarantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Pias Christianissimum Societates Omnipotentis Dei cultum per assidua Religionis obsequia, simulque Proximorum utilitatem, per impensa Charitatis officia promoventes, Apostolicae liberalitatis favoribus, & gratis libenter cumulamus, ac etiam Indulta, & Privilegia semel ipsis concessa ampliamus, & declaramus, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§. 1. Cum itaque alias a Nobis emanaverint Litterae in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, quarum initium est -- *Attendentes* -- favore Confratrum pie Sodalitatis Beatae Mariae Virginis de Succursu contra Infideles nuncupatae in Civitate Januensi canonice erectae, in quibus, inter alia illius Confratribus tunc & pro tempore existentibus concessa Privilegia, & Indulta, hoc etiam continetur, quod Confratres praedicti in Januensi Ditione, & Dominio commorantes, & elemosynas juxta Confraternitatis huiusmodi Statuta prompte contribuentes, seu alia pia opera in Statutis ipsis contenta & expressa adimplentes, Privilegio vescendi ovis, & lacticiis diebus Dominicis, & quibuslibet secundis, tertiis, & quintis Feriis cujuslibet Hebdomadae Quadragesimae, exceptis tamen Dominica in Palmis, & Hebdomadae Majoris respectively nuncupatis diebus, ac servata lege jejunii, & unica cessatione in die, uti possent, & valerent, prout in enunciatis Litteris distinctius continetur:

§. 2. Cumque, sicut nuper pro parte Dilectorum Filiorum modernorum dictae Congregationis Confratrum Nobis expositum fuit, non tam ipsorum majori solatio, quam ipsius Confraternitatis progressibus magnopere proficuum fore censeatur, si Nos privilegium, seu Indultum huiusmodi, ad alios omnes Quadragesimae dies ampliare, & extendere dignaremur: Nos, qui ejusdem Confraternitatis utilitatem, ac etiam augmentum sinceris desideramus affectibus, illius Confratres praedictos, eorumque singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & penis, a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus

Dat. 18. Aprilis 1752.

II.

Pontificis munificentia in Societates divinum cultum, & proximorum utilitatem promoventes.

Indultum Confratribus iam concessum vesendi ovis, & lacticiis certis Quadragesimae diebus.

Protenditur ad omnes Quadragesimae dies, servata tamen lege jejunii.

quo-

quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus pro eorum parte Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, & Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictum Privilegium, seu Indultum, Ovis, & Lacticiis certis Quadragesimæ diebus vescendi, eidem Confraternitati, ejusque Confratribus, ut præferatur, concessum, non solum confirmamus, & approbamus; Verum etiam ipsis modernis, & pro tempore existentibus ejusdem Confraternitatis Confratribus prædictis, in Reipublicæ Januensis Ditione, & universo Dominio tantum commorantibus, non tamen illis, qui Archiepiscopi, Episcopi, & inferiores Prælati, nec non cujusvis Regularis Ordinis Professores, & quoad Ecclesiasticos sæculares, qui ad Sacram Presbyteratus Ordinem promoti respectivè sint & fuerint, nisi hujusmodi Archiepiscopi, Episcopi, Prælati, alique Ecclesiastici Regulares, & Presbyteri Sæculares, sexagesimum ætatis annum compleverint, ut ipsi & eorum si guli, omnibus tam Dominicis, quam ferialibus diebus Quadragesimæ, etiam Dominica in Palmis, & per Hebdomadam Majorem nuncupatam, iisdem Ovis, & Lacticiis vesci, servatis tamen in singulis Feriis jejunii legibus, & unica tantum comestione in die, liberè & licitè possint & valeant, presentium tenore etiam perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 3. Quia verò ad aures Nostras, non sine animi nostri molestia, fide dignorum relatione delatum fuit, aliud Indultum, seu Privilegium in dictis prioribus Litteris Nostris contentum, per quod videlicet concessum fuit, ut singuli dicte Confraternitatis Confratres Presbyterum quemlibet Confessarium ab Ordinario Loci respectivè approbatum eligere possint, qui unumquemque eorum a peccatis reservatis etiam Sedi Apostolicæ, his in ipsorum vita, & in eorumdem mortis articulo absolovere valeat, ita ab aliquibus intelligi & interpretari, ut singuli Confratres prædicti, novam singulis an is adscriptionem eidem Confraternitati, juxta illius Statuta, obtinentes, duabus vicibus inter unam, & alteram adscriptiones hujusmodi, hoc est duabus vicibus in singulos annos, absolutionem a casibus reservatis, & quidem non solum Sedi Apostolicæ prædictæ, sed etiam Ordinariis Locorum respectivè reservatis, sine eorumdem Ordinariorum licentia, solo dictarum Litterarum Nostrarum vigore, recipere possint: Nos interpretationes hujusmodi, tam rectæ disciplinæ perniciosas, quam etiam Nostræ menti, ac voluntati contrarias, de medio tollere volentes; Motu proprio, ac certa scientia, earundem presentium tenore edicimus & declaramus, Nostræ menti, ac voluntatis nunquam fuisse, nec esse, ut prædictæ Confraternitatis Confratres, vigore dictarum Litterarum Nostrarum, extra mortis articulum, plusquam duabus vicibus in toto ipsorum vitæ decursu, quantumvis pluries eidem Confraternitati se adscriperint, Privilegio prædicto sibi concessio, eligendi videlicet Confessarium, qui eos a casibus reservatis absolvat, uti, aut gaudere; nec etiam, ut Confessarii ab iisdem Confratribus sic electi, earundem Litterarum Nostrarum vigore, ipsos a casibus Ordinariis Locorum respectivè reservatis, sine eorumdem Ordinariorum licentia, absolovere possint, & valeant; nec unquam hujusmodi eligendi, & respectivè absolvendi facultatem, ultra duas vices in toto cujuslibet Confratris vitæ cursu, extra ipsorum mortis articulum, & præterquam in casibus Nobis, & Sedi Apostolicæ dumtaxat, non verò etiam Ordinariis Locorum reservatis, nisi eorumdem Ordinariorum licentia respectivè accedat, per Nos in præcatis Nostris Litteris concessam fuisse; & consequenter absolutiones, in vim earundem Litterarum, contra presentis declarationis Nostræ

tenorem, forsitan de præterito impertitas, aut in posterum impertiendas, nemini suffragari potuisse, sive posse, decernimus & declaramus; & ita censeferi volumus, atque præcipimus; rejectis interpretationibus superiùs enunciatis, quas Nos earundem presentium tenore, & Apostolica auctoritate, reprobamus, & a quolibet cujusvis status, gradus, conditionis, & Ordinis, etiam necessario forsitan exprimendi, teneri, tradi, defendi, aut in praxim deduci prohibemus, & interdicens; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Ut autem presentis declarationis Nostræ, nec non reprobationis, & prohibitionis hujusmodi tenor, ad eorumdem Confratrum, & quorumcumque Confessariorum ab ipsis forsitan eligendorum, aliorumque in præmissis interesse habentium, notitiam certius perducatur; Nos earundem presentium serie, & auctoritate prædicta, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac Dilectis etiam Filiis Prælati inferioribus, Locorum Ordinariis, in prædicta Ditione, & universo Dominio Reipublicæ Januensis constitutis, committimus & demandamus, ut de vero sensu dictarum priorum Litterarum Nostrarum, & de præsentii voluntate Nostra, prædictos omnes, in suis quique Civitatibus, Diocæsis, & Territoriis, instructos reddant, aliisque opportunis rationibus animarum securitati, & Apostolicorum Decretorum observantiæ prospiciant. Quocirca volumus, ut presentium Litterarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 5. Nulli ergò omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum confirmationis, ampliacionis, concessionis, Indulti, declarationis, prohibitionis, mandati, commissionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, duodecimo Kalendarum Septembris, Pontificatus Nostri Anno XIII.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

V I S A

De Curia J. C. Boschi.

Loco + Plumbi

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Confirmatio Concordiæ inter Episcopum Herbipolen., & Abbatem Monasterii Abbatæ nuncupati Fulden., Ordinis S. Benedicti, Nullius Diocæsis Provincie Moguntin. super Jurisdictione quasi Episcopali in Clerum, & Populum Ditionis præfati Monasterii.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

INEFFABILI Dei bonitate in supremo Apostolatus Solio præsidentes, inter Pastoralis Officii Nostri curas, nil magis cordi Nobis est, nilque ferventiùs exoptamus, quam pacem inter Catholicarum Ecclesiarum, præsertim inter se vicinos, Antistites fovere, augere, illamque perpetuò conservare, ad hoc ut ipsi Antistites, semotis a se quibus

Ordinariis locorum committitur hujusce declarationis publicario, & executio.

Fides afferitur transumptis.

Sanctio.

Dat. 21. Augusti 1752.

III.

Ubere fructus in animarum salutem ex concordia inter Præfules permanentes.

cumquæ

Privilegium eligendi Confessarium, a Reservatis S. Sedi absolutum.

Big tantum in vita eo uti possunt Confratres, non obstantibus literis adscriptionibus Confraternitatis.

Nec eo continetur facultas absolvendi a reservatis Ordinariis.

Ad evellendas lites saepe enascentes plures inter Episcopos, & Abbates initae fuerunt transactiones

cumque animi molestiis, possint quietam mentem, & tranquillo corde, non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis, suae curae Pastoralis commissas oves ad Coelestia Regna perducere: Quamobrem ea libenter concedimus, quae ad pacem ipsam inter eos conservandam magis apta esse dignoscuntur, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte Venerabilis Fratris Nostri Caroli Philippi moderni Episcopi Herbipolen., & Dilecti filii Amandi moderni Abbatis Monasterii Abbatiae nuncupati Fulden. Ordinis Sancti Benedicti Nullius Diocesis Provinciae Moguntin., ac respectivè Sacri Romani Imperii Principum, petitione continebat, quod cum aliàs non exigui momenti lites & controversiae, inter tunc existentes Episcopum Herbipolen., & Abbatem praefati Monasterii, ex una, & altera Partibus, praesertim super Jurisdictione quasi Episcopali in Clerum, & Populum Ditionis praefati Monasterii, exortae viguissent: Demum de Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo secundo, ad conciliandam inter eos, uti vicinos Principes, eorumque vicinos Principatus, firmam pacem & sinceram amicitiam, de consensu tam Ecclesiae Herbipolen. Capituli & Canonicorum, quam praefati Monasterii Conventus & Monachorum tunc existentium, quasdam litem praefatarum per tot longum tempus agitarum via amicabilem extinguitivas conventiones ediderunt, Cupientes modo tam Carolus Philippus Episcopus, quam Amandus modernus Abbas praefatus, inter eos, uti vicinos Principes, perfectam constantemque pacem, & amicabilem tranquillitatem, novis veteri transactioni superadditis stipulationibus, ac respectivè modificationibus, novam cum totius & integri praeteritarum supra dictarum Conventionum tenoris insertionem, ac modernorum Capituli, & Canonicorum dictae Ecclesiae Herbipolen., ac Conventus & Monachorum praefati Monasterii respectivè consensu, ac instituto, & celebrato tam per praefati Caroli Philippi Episcopi, quam per Amandi Abbatis praefati, respectivè Deputatos, Legatos, & Consiliarios, Conventu, habitaque matura deliberatione, Concordiae Instrumentum in quinque Capitibus seu Paragraphis consistens confecerunt, cujus Instrumenti tenor est, qui sequitur.

Tenor Instrumenti recentioris transactionis quinque capitibus distinctae.

§. 2. Nos Dei & Apostolicae Sedis gratia Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis Sacri Romani Imperii Princeps Franciae Orientalis Dux &c. -- Et Nos gratia eadem Amandus Sacri Romani Imperii Princeps & Abbas Fuldenensis Augustissimae Romanorum Imperatricis Archicancellarius per Germaniam & Galliam Primas &c. -- Notum facimus per praesentes, earumque tenore declaramus, pro Nobis, nostrisque Ecclesiis, & Successoribus, quod cum usque ab anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo, inter bonae memoriae Joannem Philippum Franciscum Episcopum Herbipolensem, & bonae memoriae Constantinum Abbatem ac Principem Fuldensem, Praedecessores nostros, de consilio, & consensu utriusque Capituli, inita, atque erecta fuerit quaedam concordia extinguitiva litem a pluribus retro annis inter utramque Ecclesiam super jurisdictione dioecesana vigentium, reservato quidem, & variis interjectis impedimentis non secuto usque in praesens, Apostolicae Sedis beneplacito; Nos Antecessorum nostrorum vestigia sectantes, ac probe perpendentes, quantum rei Catholicae, hac praesertim difficili & periculosa temporum conditione, intersit, ut pax & sincera amicitia foveatur & jugiter conservetur inter Principes Ecclesiasticos Imperii Germanici, Territoria contermina habentes; maxime vero etiam excitati paternis, iisdemque geminatis adhortationibus Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI PAPAE XIV.

felicissimè & gloriosissimè regnantis, qui sane, pro ea, qua eminet, summa & admirabili sapientia, quid singulis per orbem Diocesis, Fideique, ac Religionis bono magis sit opportunum, & quid promovendae animarum salutis potissimum conducatur, unus omnium optimè perspicit; in id curam, animosque nostros convertimus, ut dudum agitata inter praedecessores nostros, subinde verò intermissa pacis, & concordiae studia, resumemus, novisque veteri transactioni superadditis stipulationibus, & respectivè modificationibus, ad perfectam Ecclesiarum nostrarum pacem & tranquillitatem, necnon ad conciliandum inter vicinos Principatus nostros arctioris conjunctionis, necessitudinis, officiorumque vinculum, in eum, qui sequitur, modum conveniremus, Placuit itaque ante omnia supra dictam Concordiam anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo Carolofradii inter praefatos praedecessores nostros initam, ejusdemque singula capita, nisi in quantum illis per infra scriptas novas conventiones derogatum fuerit, in toto suo robore permanere; ac proinde totum, atque integrum ejus tenorem hoc loco repetere & inserere, qui talis est --

§. 3. Nos Dei, & Apostolicae Sedis gratia Joannes Philippus Franciscus Episcopus Herbipolensis, Franciae Orientalis Dux, Sac. Rom. Imperii Princeps, Ecclesiae Metropolitanae Moguntinae Praepositus &c. -- Et Nos gratia eadem Constantinus Sacri Romani Imperii Princeps, & Abbas Ecclesiae Fuldenensis, Divae Augustae Archicancellarius, per Germaniam, & Galliam Primas &c. -- Notum facimus, & tenore praesentium declaramus, pro nobis, nostrisque Ecclesiis, & Successoribus, qualiter cum jam de anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo a Venerabilibus piissimae memoriae Dominis Praedecessoribus nostris, super praetensa ab Ecclesia Herbipolensi in certa Loca, ac Ditionis Fuldenensis Parochias, spirituali jurisdictione, Concordia quaedam inita, in Curia autem Romana variis ex causis rescissa, onerosa deinde, ac diuturna litem rearsuenda occasio fuerit; insuper non sine fundamento timendum sit, ne idem Processus omnino adhibita industria adhuc annis quamplurimis perseverare, & inter utramque Ecclesiam perpetuos discordiarum fomites alere valeat; unde nos, difficillimorum temporum pericula, & eventus praeculis habentes, istae matura utrinque deliberatione perpensis, judicavimus nobis, nostris Successoribus, Ecclesiis, & subditis, tam in spiritualibus, quam temporalibus, consultum magis ac prospectum fore, si per novam a Sancta Sede Apostolica confirmandam Concordiam, liti huic modus, ac finis imponeretur. Eapropter, tractatibus praevius per Plenipotentarios nostros Carolofradii de praeterito mense Majo Anni currentis desuper habitis, specialiter verò de seitu, & consensu plurimum Reverendorum, Perillustrissimum, ac nobis Episcopo, & Principi Herbipolensi Dilectorum & Devotorum, Praepositi, Decani, & Capituli Ecclesiae nostrae Cathedralis Herbipolensis, tum etiam plurimum Reverendorum, Perillustrissimum, ac nobis Abbati, & Principi Fuldeni Dilectorum, & Devotorum, Decani, Praepositorum, & Capituli Ecclesiae Fuldenensis, ad stabiliendam veram amicitiam, & sinceram vicinitatem, illa, quae hic subnectuntur, translegimus, ac ea, quae sequitur, formam concordavimus --

Vetus vana actio stipulationis anno 1721.

§. 4. Nos Episcopus Herbipolensis Dilectioni suae Fuldeni, ejusque Successoribus, ratione spiritualis hactenus controversae jurisdictionis, nullam amplius in futurum litem movebimus, sed illam ex nunc, & in perpetuum,

Territorium separatum cum amplissimo jure in Clerum, & Populum attribuitur Abbati

eidem,

» eidem, ejusque Successoribus, ac Ecclesie Fulden-
» denfi liberè taliter cedimus, seu relinquimus, ut
» Ecclesia, & Diocesis Fuldenfis sit, maneatque
» Nullius, habeatque ejusdem Antistes in Clerum,
» & Populum jurisdictionem ordinariam privativè,
» qualis de facto Reverendissimo Fuldenfi, sive
» de jure, sive ex privilegio, sive ex præscrip-
» tione, aut consuetudine competit; hancque ju-
» risdictionem exerceat, ut hæcenus exercita
» est, tam in Civilibus, & Matrimonialibus
» Laicorum, quàm in Beneficialibus, & Crimi-
» nalibus Clericorum, aliisque Ecclesiasticis cau-
» sis, & ordinationibus quibuscumque, sive per
» se, sive per Vicarium, aut Commissarium suum,
» quos constituere, aut destituere; sicut & Cle-
» rum in omnibus tam Curatis, quàm non Cura-
» ratis Beneficiis instituire, aut destituere, visi-
» tare, Synodam congregare; & alia omnia fac-
» cere, quæ a jurisdictione quasi Episcopali depen-
» dent, ipsi semper integrum & liberum sit,
» sine ullo ad nos Episcopum Herbipolensem ap-
» pellandi jure; & salva libertate, pro iis, quæ
» sunt Ordinis, quæque, ex defectu Gradus,
» Reverendissimo Fuldenfi haud competunt, non
» tantum Regulares, sed & Clericos sæculares
» sui Territorii, pro Ordinibus sacris suscipien-
» dis, mittendi ad quemcumque Antistitem, gra-
» tiam & communionem Sanctæ Sedis Apo-
» tolicæ habentem; salva item libertate quemcum-
» que accersendi Catholicum Antistitem pro Sa-
» cramento Confirmationis, consecrandis Eccle-
» siis, Altaribus &c. -- E contra nos Abbas, &
» Princeps Fuldenfis hanc a Dilectione sua Herbi-
» polensii voluntariè nos declaratam desistentiam,
» & cessionem, sive relictionem, perpetua gra-
» titudine recognoscentes, concessimus & rati ha-
» buimus, ut eadem non vigeat, vel duret diu-
» tius, quam quousque Ecclesia, & Principatus
» Fuldenfis; juxta Fundatorum mentem, sub
» Catholicorum manibus perstitit, si vero per
» vim majorem, seu aliam quamcumque viam
» (quod Deus avertat) contigerit Ecclesiam Ful-
» densi in Laicales Catholicorum, aut Aca-
» tholicorum manus incidere, tunc Ecclesia Her-
» bipolensis prætensum jus suum Episcopale hoc
» in casu liberè exerceat, & tandiu manute-
» neat, donec Ecclesia Fuldenfis in statum pri-
» stinum fuerit redintegrata, ac restituta -- Ut
» tamen tristes hujusmodi eventus melius arcean-
» tur, nos Episcopus Herbipolensis Ecclesie Ful-
» densi adversus omnes, & singulas hostium in-
» festationes, atque violentas incursiones, om-
» nem, quam fida ac sincera vicinitas exigit,
» operam, & assitentiam toties præstare appro-
» mittimus, quoties requisiti desuper fuerimus,
» & temporum circumstantiæ idem postulerint --
» Ut vero amica hæc concordia, & mutua partium
» conventio, eò firmiter in suo vigore conser-
» vetur, quivis Abbas & Princeps Fuldenfis, ad
» ingressum regiminis sui, epistolam, & quivis
» Episcopus Herbipolensis responsonem transmi-
» ttere teneantur, tenore sequenti --

Formula
epistolæ, qua
Abbas tuam
electionem
nunciat Epif-
copo.

» §. 5. » Amica officiorum nostrorum oblatione
» prævia, & quidquid alias boni ac grati præsta-
» re possumus, Rine Princeps, Domine, Amice,
» & Vicine in primis Dilecte -- Dilectionem ve-
» stram pro constanti propensione vicinitatis confiden-
» tia latere nolumus, quod nos, post obitum Do-
» mini nostri Antecessoris N. pijsimæ memoriæ,
» unanimi perillustri Capituli nostri suffragio, in
» Abbatem & Principem Fuldensem non ita pridem,
» & quidem die N., canonicè electi fuerimus, de
» facto quoque in actuali, & quietæ Abbatie, &
» Principatus nostri possessione constituti sumus. Cum
» autem probè recordemur Concordiæ inter Dilectio-
» nem vestram, (aut vestræ Dilectionis Dominum
» Prædecessorem Joannem Philippum Franciscum),
» ac inter Dominum nostrum Antecessorem Constans-
» tinum, anno millesimo septingentesimo vigesimo se-

» cundo, super prætenfa, ac in mododicto anno no-
» bis in perpetuum cessa, sive relicta Jurisdictione
» Ecclesiastica in aliquibus locis nostri territorii, ini-
» tæ, ac conventionis ibidem adjectæ, quatenus pro
» jugi renovatione perennis amicitie per hujusmodi
» concordiam stabilitæ, mox ab electione confirmatio-
» nis supradictæ concordie, sub assentione nobis,
» & nostræ Ecclesie contra quoscumque pro viri-
» bus præstandæ ad requisitionem assistentiæ, sin-
» gulis vicibus per literas petatur, & vicissim a
» Dilectione vestra nobis per literas responsorias
» sine ulla recusatatione concedatur: Hinc Dilectio-
» nem vestram hisce amice requirimus, ut ad has
» nostras concordie sæpeditæ conformes notifica-
» tionis, & requisitionis Literas, eo se vicissim
» modo erga nos declaret, prout in eadem Concor-
» dia continetur, & de eadem amice confidimus;
» hoc annexo, quod præmemoratæ Concordie nul-
» latenus contraventuri, nec ad perpetuo conservan-
» dam veram amicitiam eo tempore stabilitam ul-
» lam unquam occasionem sinus prætermitturi; qui
» proinde ad exhibenda grata officia semper prompti
» permanemus. Datum &c. -- Nos Dei & Apo-
» stolice Sedis gratia &c. &c. -- Dilectionis ve-
» stræ -- Officiosissimus & Fidelis Amicus, ac Vi-
» cinus NN.

» §. 6. » Responso -- Officiorum nostrorum ami-
» ca oblatione prævia, & quidquid alias boni, ac
» grati præstare possumus, Reverendissime Prin-
» cept, Domine, Amice, & Vicine in primis Di-
» lecte -- Literæ Dilectionis vestræ, sub N. ad nos
» directæ de ejusdem electione in Abbatem & Prin-
» cipem Fuldensem susus nobis retulerunt, ex qui-
» bus insimul cognovimus id, quod Dilectio ve-
» stra in vim Concordiæ de anno millesimo sept-
» tingentesimo vigesimo secundo a nobis amice re-
» quisivit; quemadmodum igitur Dilectioni vestræ
» ad hujusmodi adeptam Dignitatem principalem
» a Deo omnem gratiam, & benedictionem ex
» corde apprecamur, ita pariter, secundum teno-
» rem dictarum literarum, cessionem, seu relictio-
» nem Ecclesiasticæ jurisdictionis, dictæ Concordiæ
» conformem, non solum harum vigore confirma-
» mus, sed insuper promittimus, quod ubi Dile-
» ctionem vestram, ejusdem Successores, & Ec-
» clesiam, contra spem, a quocumque, præsertim
» Acatolicis, vel Heterodoxis, vicinis, vel ex-
» teris, in mentionata Jurisdictione Ecclesiastica, vel
» aliis suis Juribus, præjudicium, aut turbationem
» pati contigerit, fida tunc assistentia, pro modo no-
»strarum virtutum, non sinus defecturi, prout etiam
» in omnibus aliis occurrentis Dilectioni vestræ &c.
» &c. -- Nos Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia
» &c. -- Dilectionis vestræ -- Officiosissimus & Fi-
» delis Amicus ac Vicinus, N. N. --

Responso-
nis norma.

» §. 7. » Porro cum ratione Parochiæ in Schon-
» dra, ubi temporale dominium Fuldenfi Prin-
» cipatui competit, inter Ecclesias Herbipolen-
» sem, & Fuldensem super spirituali jurisdicho-
» ne nonnullæ differentie exortæ fuerint -- Nos
» Episcopus Herbipolensis, & Nos Abbas Ful-
» densis, ad tollendum omnem offensionis lapi-
» dem, ac pro majori utriusque Ecclesie utilita-
» te, & Fidelium salute, necessarium & oppor-
» tunum esse censuimus, ut ab Episcopo Herbi-
» polensi præfata Parochia in Schonbra, aliæ-
» que Filiales Ecclesie, cum alia Parochia,
» aliisque juribus spiritualibus ad Ecclesiam Ful-
» dentem pertinentibus, utrinque commutentur;
» unde prævio pariter maturo causæ examine,
» taliter rem concordavimus, ut Parochia præ-
» dicta, cum Jurepatronatus in Schonbra,
» omnesque ejusdem filiales (excepta illa par-
» te loci Riedengerg, cujus jurisdicctio tempo-
» ralis ad Ecclesiam Herbipolensem spectat)
» nec non sex filiales Parochiarum, in Hil-
» ters, & Wilsenfachsen, scilicet Batten,
» Deuten, Seuters, Findlas, Branda, & Mol-
» bers, cum omnibus juribus, & appertinentiis,

Permutatio
quarundam
Ecclesiarum.

» uti

uti & cum oneribus consuetis, ad liberam Ecclesie Fuldenfis provisionem, ac dispositionem imposterum in perpetuum pertineant -- Contra Ecclesia Herbipolensis, in aequam dictorum jurium compensationem, Parochiam in Eckweibach, & Kleinsaffen, prout huc usque constituta fuit, cum omnibus filialibus, appertinentiis, & juribus (excepto jurepatronatus ad Familiam Nobilium de Rosenbach pertinente) prout etiam locum Morlesau filialem Parochie in Dippach prope Hammelburg, necnon jus, quod haecenus Abbatiae Fuldenfi sine contradictione competeat, nominandi ad Canonicatum quemdam, & Praebendam in Ecclesia Collegiata Sanctorum Petri, & Marcellini in Aschaffenburg Diocesis Moguntinae, toties quoties dictum Canonicatum vacare contigerit, vicissim in perpetuum recipiat --

Religiosa
promittitur
transactionis
observantia.

§. 8. His ergo fideliter concordatis, Nos supradicti Joannes Philippus Franciscus Episcopus, & Dux Herbipolensis &c. &c. -- Et Nos Constantinus Abbas, & Princeps Fuldenfis &c. &c. -- pro Nobis, & nostris utrinque Successoribus, sincere promittimus, & data nostra fide, verboque Principis interposito, pollicemur, quod omnes, & singulos Articulos in praesenti Concordia contentos, simul, & quemlibet separatim, firmiter & irrefragabiliter observare, nec contra eos quidquam in perpetuum attentare, aut permittere velimus, ut contra eosdem, ulla via, aut medio quocumque excogitabili, aliquid per nostros unquam attentetur; quemadmodum etiam per haec supra explicata Concordiae capita, omnes & singulos praeteritos tractatus, vigore harum, casus, annulamus, & pro irritis declaramus, iisdem, non minus ac liti in Curia Romana haecenus desuper agitatae, per expressum in perpetuum renuntiantes. Hanc praeterea conventionem a summo Pontifice confirmari procurabimus; interim omnia superius conventiona, & stipulata, suum robur utrinque inconcussa, & irrevocabiliter obtineant. Si vero, citra spem, ante obtentam a Sanctissimo confirmationem, nova desuper orientur diffidia, concordia haec in nullius partis praedjudicium queat allegari. In quorum fidem nos principaliter contrahentes, nomine nostro, & Successorum nostrorum, manu propria has Concordiae paginas signavimus, & nostris communiri sigillis mandavimus. Herbipoli die vigesima secunda Mensis Decembris Anno eodem -- Joannes Philippus Franciscus Episcopus Herbipolensis, Franciae Orientalis Dux -- Constantinus -- Similiter Nos, Praepositus, Decanus, & reliqui Ecclesiae Cathedralis Herbipolensis Capitulares; nec non Nos Decanus, ac totum Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac nostris utrinque Successoribus, palam protestemur, quod haec Concordia cum consilio, scitu, ac consensu nostro fuerit erecta, prout etiam in eadem haece omni meliori modo consentimus. In quorum fidem nostra sigilla Capitularia scilicet appendi iussimus. Actum ut supra --

Primum re-
centioris
transactionis
caput, quo
definitur jus
Episcopi in
Praepositu-
ram Holtz-
kircken.

§. 9. Quae vero ad stabiliendam hanc novam Concordiam conducere posse videbantur, praevie instituto Hammelburgi, & celebrato per Deputatos Legatos, & Consiliarios utrinque nostros Conventu, habitaque inter se matura deliberatione, praer primis vero ex consilio, & consensu utriusque Capituli Ecclesiarum nostrarum, ita portò transigimus, & concordavimus -- Primum -- Ecclesiae Herbipolensi competat Jus Dioecesanum cum omnibus suis effectibus in Praeposituram Holtzkirchen, salva tamen & reservata Praeposito, aliisque Ecclesiae Fuldenfis Conventualibus ibidem pro tempore commorantibus,

exemptione personali, quoad interna, & Regularia, quousque nimirum in eo loco, ad normam Apostolicarum Constitutionum, erectus non fuerit verus, & formalis Conventus Regularis; cui quidem, dum aliquando fuerit erectus, plenaria conceditur exemptio passiva, quin tamen vel ipsa Fuldenfis Ecclesia, vel praefata Praepositura in Holtzkirchen ullum territorium separatum, ullumve jus dioecesanum cum qualitate Nullius, aut aliam quamcumque jurisdictionem in Clerum, & Populum, sibi arrogare, aut vindicare valeant, sed hoc jus dioecesanum, & jurisdictionem, sit, maneatque per omnia penes Ecclesiam Herbipolensem. Quapropter donec institutus fuerit verus Conventus Regularis, Parochus loci de Holtzkirchen pro tempore existens, jus parochiale, & quae huic juri annexa sunt, tam in Personas Ecclesiasticas & Regulares ejus Praepositurae, quam in Officiales, Famulos, aliosque Domesticos Praeposituram inhabitantes, necnon, & quidem pro quocumque tempore, in Conductorem, seu Possessorem Molendini spectantis ad Praeposituram, non secus atque in alios suos Parochianos, exerceat.

§. 10. Secundo -- Firmas etiam consistere volumus transactiones alias inter Ecclesiam Herbipolensem, & Fuldensem circa Praeposituram in Zell prope Fischberg a nostris pariter Praedecessoribus Anno millesimo sexcentesimo octogesimo tertio initas, quibus per hanc novam Concordiam nec quidquam sit derogatum; unde eas hoc etiam loco verbo tenus inferendas duximus, sequentis videlicet tenoris -- Cum circa Praeposituram in Zella sitam prope Fischberg, ratione confirmationis, ac visitationis Praepositi Fuldenfis ibidem existentis, certas quasdam differentias, ac contentiones emeruisse comperitum fuerit, placuit eas sequenter in modum componere, & abolere: videlicet, quod ipsa quidem haecenus consueta confirmatio Praepositi ab Ecclesia Fuldenfi pro tempore praesentandi, ac nominandi, intra terminum juris, & per litteras presentationis rite conceptas, ab Ecclesia Herbipolensi, ejusdemque Episcopo pro tempore existente, petenda sit per Abbatem, & Principem Fuldensem pariter pro tempore existentem: Fidei tamen Professio non nisi per Consiliarium Ecclesiasticum Fulden, sufficienti mandato instructum, coram Episcopo emittenda, & juramentum ad tramitem Processus Canonici in Neo-presentationi animam praestandum, ac proinde eidem Praeposito nuda, & sola Episcopalis confirmatio impertienda sit, juxta formam invariabilem sequentis tenoris.

Secundo ca-
pite confir-
matur vetus
concordia su-
per Praepo-
situra in Zell.

§. 11. Nos N. N. Episcopus Herbipolensis, Sacri Romani Imperii Princeps, Franciae Orientalis Dux &c. -- Universis has litteras inspecturis, lecturis, seu legi audituris, salutem in Domino. Vacante jam Praepositura Monasterii in Zella prope Fischberg, & nominato, & praesentato Nobis per Reverendissimum Principem, ac Dominum Charissimum Amicum Nostrum N. N. Abbatem Fuldensem Sacri Romani Imperii Principem Divae Augustae Archi-Cancellarium per Germaniam, & Galliam Primatem &c. in Praepositu Devoto Nobis Dilecto N. N., necessarium videbatur pro legitime impertienda Confirmatione, citationem proclamatoriam contra omnes & singulos in hoc negotio interesse habere putantes, & valentes, decernere: decreta istiusmodi citatione, eademque affixa in portis majoris nostrae Ecclesiae Herbipolensis, & debite exequuta, & in termino praefixo reproducta, & nemine commovente, qui nominationem seu presentationem hanc contradiceret, seu quidquam contra nominati personam, vel nominationem, & presentationem exciperet; Nos nominationem, seu praesentationem

Litterae Con-
firmationis
Praepositi in
Zell ab Episcopo
Herbipolensi ob-
tinenda.

semationem

sentationem de persona N. N. factam, ratam, & gratam habuimus, ipsamque auctoritate nostra, per Procuratorem ejus N. N. Consiliarium Ecclesiasticum Fuldensem, in Præpositum Monasterii in Zella prope Fischberg præficiamus, eidemque de eadem per presentes providimus, prout confirmamus, præficiamus, & instituimus; curam, ac regimen ejusdem Præposituræ in animam suam committentes, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Præmissa tamen prius per dictum Procuratorem, nomine sui Principalis, professione Fidei, & corporali Juramento, subsequenti verborum forma.

§. 12. Ego N. N. Consiliarius Ecclesiasticus Fuldenfis constitutus Procurator admodum Reverendi, & Prae-Nobilis Domini N. N. nominati, & præsentati in Præpositum Monasterii in Zella prope Fischberg, bona fide promitto, & juro in animam, & nomine mei Principalis, ex nunc in antea, quamdiu Præposituram administravero, submissionem, & reverentiam S. Sedi Apostolica, Celsissimo & Reverendissimo Principi, ac Domino Domino N. N. Episcopo Herbipolensi Francie Orientalis Ducis &c. Domino meo Clementissimo, & suis Successoribus legitime, & canonicè invariabilibus, me exhibiturum; nec ero in consilio, nec in facto, ut vitam sive membrum perdant, vel capiantur mala captione, & consilium, quod mihi crediderint, per se, Nuntios, vel litteras, ad eorum damnum me sciente nemini pandam; adjutor quoque ero, pro posse, & nosse, ad defendendam, & retinendam Ecclesiam Herbipolensem in bonis, & juribus suis, Præposituræ mihi commissa salva; possessiones verò, & bona, maxime immobilia, & allodia, ad dictam Præposituram spectantes, & spectantia, non vendam, non donabo, non impignorabo, neque de novo infendabo, nec alio modo alienabo, absque decreto Celsissimi Herbipolensis. Bona autem dictæ Præposituræ inuuliter dispersa, pro viribus recuperabo, & recuperata conservabo; & alias in omnibus, & per omnia præfate Præposituræ administrationem fideliter geram, & exercebo, uti saubrius, & ferventiùs potero: salvo tamen Regulari, & consueto Juramento Capitulari, Celsissimo & Reverendissimo Principi ac Domino Domino Abbati meo Fuldensi N. N. Domino meo Clementissimo præfatis; sic me Deus adjuret, & hec Sancta Dei Evangelia, quæ his manibus propriis tango. In quorum omnium Fidem, & Testimonium presentes litteras fieri, Sigillique Officii nostri Vicariatus, quo ad præsens utimur, jussimus appensione communiti. Datum & Actum in Arce dictæ Marienberg prope Herbipolim Die & Anno &c.

§. 13. Et quod Præpositus, ubi fortè ex redditibus, ac proventibus Præposituræ Zellenfis, cum ejus notabili detrimento & damno, quidquam auferri contigerit, teneatur id ipsum, ad vindicationem, & manutationem communi ope præstandam, & exhibendam, utrique Ecclesie, Herbipolensi nimirum, ac Fuldensi, ad tenorem juramenti religiosè denuntiare. E contra verò Ecclesia, Herbipolensis in hoc solo, & simplici jure confirmandi, conquiescat, & a visitatione ejus Præposituræ, necnon Parochi, ac loci de Zell, anno superioris instituta, penitus desistat; neque Ecclesie Fuldensi in Visitacione ejusmodi, aut aliis Juribus in sequelam Visitacionis competentibus, Institutione Parochi, & in Ecclesiastica, ac temporali ejus Loci jurisdictione, ullum injiciat impedimentum, aut præjudicium aliquod inferat; sed liberum sit præfato Principi Fuldensi, prout visum fuerit, Præpositum visitare, & in prædictum Locum, ac Parochiam, Ecclesiasticam ac temporalia quæcumque Jura, absque ulla Ecclesie Herbipolensis turbacione, exercere.

§. 14. Quo verò magis præcaveantur quæcumque dissidia, quæ nasci possunt in futurum

circa limites Jurisdictionis utriusque Ecclesie, & ut appareat, quousque Jus Diocæsanum Ecclesie Fuldenfis, vigore novæ hujus Concordie extendatur, atque exerceri possit, & debeat, ex ea parte, qua maxime conterminum habet Episcopatum Herbipolensem, placuit -- Tertio -- Sequentes Parochiales Ecclesias, una cum Filialibus ad eas pro nunc spectantibus, necnon Præfecturas in extremis Abbatie finibus partis cis-amnenfis recensere, & pro terminis, ac finibus Diocæsis Fuldenfis constituere: sunt autem ea, quæ sequuntur, Parochia, Warmannsfrod, Dippach, Hundsfeld, Hammelburg, Thulba, Gerod, Pfrückenau, cum parvo Pago Eckards, Motten, Hertenhausen, Schmulnau, Dittershausen, Poppenhausen, Batten, Schwarzbach, Geüsmar, Schleida, Cranlueken, Præfecturæ Fischberg, & Saltzungen, cum suis Paroeciis sitis intra eandem Territorium; porro Parochia Weiler, Lengsfeld, Satrapia Vacha, cum suis itidem Paroeciis, inque ejus Territorio sitis; præterea Parochia Mansbach, Oberuffhausen, Eiterfeld, Buchenau, Neukirchen, Werda, Rothenkirchen, Langenschvartz.

§. 15. Quarto -- Præfecturæ verò Lichtenberg, & Sondheim, quæ sunt de proprietate Ecclesie Fuldenfis, hodiecum verò, pignoris loco, a Saxonie Principibus detinentur, necnon quæcumque alia Feuda Fuldenfia in Territorio Herbipolensi de facto existentia, & Augustanæ Confessioni pro nunc addicta, quotiescumque ea, seu illas, eveniente casu vel relictionis, vel consolidationis cum Dominio directo Fuldensi, ad Fidem Catholicam reverti contigerit, Jurisdictioni Diocæsanæ Herbipolensis Ecclesie perpetuò adscripta sint; salvo tamen in præfatis locis, ac Præfecturis sublimi Territoriali, ac Patronatus Jure. Eadem Jurisdictioni, seu Jus Diocæsanum, pro casu reversionis ad Fidem Catholicam, sit penes Ecclesiam Herbipolensem in Parochia, & Filialibus, totoque districtu Nobilium de Thann quomodolibet ad eos spectantibus, aut ab ipsis hac usque possessis; similiter in districtu Nobilium de Weyhers, qui passim sub nomine Parochie Gersfeldensis venire solet; cum expressa tamen reservatione Jurium temporalium in duobus hisce locis Fuldensi Ecclesie competentium. Porro in Præfectura Schwarzenfels Domini Hasselani, quoad Parochias intra eandem sitas, item in Schüchtern, necnon in his locis, Windheim, Ochsenal, Heckmühl, Volckersleyer, Platz, Wolfsmunster, & in Zeitlors, denique in omnibus & singulis locis, ac Paroeciis Augustanæ Confessioni pro nunc addictis, & Territorio Fuldensi partis cis-amnenfis circumquaque non inclusis, sed in consiniis utriusque Principatus existentibus, quæque ante dissidia Religionis, ad Diocæsim Herbipolensem spectasse afferuntur, etiamsi sint Feuda Fuldenfia, reversionis ad Fidem Catholicam existente casu, idem Jus Diocæsanum Herbipolensi competat Ecclesie; iis solum locis exceptis, quæ supra, in tertia stipulatione, intra limites Diocæsis Fuldenfis nomine tenus posita, & recensita fuerunt.

§. 16. Quinto -- Ab undecim Parochiis, ad Capitulum Rurale Carolostadianum olim, prout asserum est, majori ex parte spectantibus, earumque Filialibus in Territorio Fuldensi existentibus, tam quoad Personas Ecclesiasticas, quam Laicales, videlicet a Parochiis Handsfeld, Eschenbach, Hammelburg, Dippach, Unter-Erthal, Scondra, Leichtersbach, Pruckenau, Weyhers, Dittershausen, & Poppenhausen, Episcopus Herbipolensis Jure perpetuo ab Apostolica Sede sibi delegato, & non aliter, facultatem habeat recipiendi appellationes in casibus de Jure permissis, & a sententiis in quibuscumque causis ad Forum Ecclesiasticum pertinentibus, in Consistorio, vel alio quocumque Judicio Ecclesiastico Fuldensi,

Itidem & Episcopali.

Quintum hoc Caput inferius reprobatur.

Præsentamentum procuratorio nomine Præpositi prædictum a Consiliario Ecclesiastico Fuldensi.

Limites præfati Jurisdictionis Abbatis.

superiori videlicet, non subalterno, prolatis: Sic tamen, ut omnino liberum sit prædicarum Parochialium incolis omnibus & singulis, appellare, vel ad Curiam Ecclesiasticam Herbipolensem, ut præfertur, vel ad Nuntiaturam Coloniensem, vel, si liberit, nullo interposito medio, ad ipsam Sedem Apostolicam: Neque fas sit earundem Parochiarum Incolas ullatenus impedire, directè, vel indirectè, quominus ad Herbipolensem Curiam appellationes interponant. Cæterum per ea, quæ sive de Juribus Patronalibus, sive Territorialibus, & aliis quibuscumque temporalibus, in præmissis, ex una alterave parte adducta fuerunt, cum ad præsentem concordiam per se minime pertineant, nemini quidquam novi concessum sit, neque ademptum.

Reservatur
Beneficium Apo-
stolicum.

§. 17. Nos itaque Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis &c. &c. -- Et Nos Amandus Abbas, & Princeps Fuldenfis &c. &c. -- Quæ in præmissis utraque ex parte maturo consilio, & plena deliberatione, pro publica Ecclesiarum Nostrarum utilitate, tranquillitate, & animarum salute, inter Nos conventa, & stipulata fuerunt, pro Nobis, & Successoribus Nostris, integerrima fide, verboque Principis interposito, quoad omnes & singulos articulos, firmiter & religiosissimè servare promittimus, & pollicemur, neque ut iis quacumque via, aut medio per Nostros quoquomodo contraveniatur, aut contra ea aliquid unquam attentetur, ulla ratione permittemus. Ipsam verò præsentem Concordiam, ut ei debitum robor accedat, etiam a Summo Pontifice confirmari omni, & indilato studio procurabimus. Si verò, citra spem, ante obtentam a Sanctissimo confirmationem, nova super his diffidia orientur, Concordia hæc in nullius Partis præjudicium in judicio queat allegari -- In quorum fidem Nos principaliter contrahentes, nomine Nostro, & Successorum Nostrorum, manu propria has Concordiæ paginas signavimus, & nostris communiri sigillis mandavimus. -- Herbipoli die vigesimo quarto mensis Julii millesimo septingentesimo quinquagesimo primo -- Fulde die vigesimo septimo mensis Julii anno eodem -- Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis Franciæ Orientalis Dux -- Amandus Abbas, & Princeps Fuldenfis -- Loco + sigilli Episcopi Herbipolensis -- Loco + sigilli Abbatis Fuldenfis -- Similiter Nos Præpositus, Decanus, & reliqui Ecclesiæ Cathedralis Herbipolensis, necnon Nos Decanus, ac totum Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac Nostris utrinque Successoribus, palam confitemur, quod hæc Concordia cum consilio, scitu, ac consensu nostro fuerit erecta, prout etiam in eandem, hinc omni meliori modo consentimus. In quorum fidem nostra sigilla Capitularia scienter apprimi iussimus. Actum ut supra -- Loco + sigilli Capituli Herbipolensis -- Loco + sigilli Capituli Fuldenfis.

Post omnia
Auctoritate
Apostolica
firmantur,
exceptis que
quinto Capite
continen-
tur.

§. 18. Cum autem, sicut eadem petitio subungebat, ea, quæ a Sede Apostolica approbantur, & confirmantur, firmiter subsistere soleant; quapropter Carolus Philippus Episcopus, ac Amandus modernus Abbas præfati plurimum cupiant Concordiam hujusmodi, & in eis contenta quæcumque, ad hoc ut illa serventur exactius, per Nos & Sedem Apostolicam, ut infra, approbari, & confirmari; quare pro parte dicti Caroli Philippi Episcopi, & Amandi Abbatis præfati, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum, ac Episcopi Herbipolen., necnon Abbatis præfati Monasterii pro tempore respectivè existentiam, quieti & tranquillitati in præmissis opportunè providere, ipsosque specialis gratiæ favore prosequi de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur, qui, quantum cum Domino possumus, litibus obviare, ac diuturnam pacem, mutuanque amicitiam inter Ecclesiasticas Personas, præsertim Pontificali Dignitate insignitas, non tantum promovere, sed & stabilire, sinceris desideramus affectibus, Carolo Philippo Episcopo, ac Amando Abbati præfatis specialem gratiam facere volentes,

& eorum singulares Personas a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliusque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie abolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Concordiam præfata, & in ea contenta quæcumque, ac, prout illam concernit, desuper confectum Instrumentum publicum, non tamen illius Quintum Caput, seu Quintum Paragraphum in præfato Instrumento exaratum, quod Nos nullo modo approbare intendimus, immo ipsum Caput Quintum, seu Paragraphum Quintum, præsentium tenore omnino cassamus, & abolemus, perinde ac si nunquam tractatum, nec stabilitum, neque in Instrumento præfato conscriptum fuisset; Apostolica auctoritate, earundem tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, omnesque & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum, aliosve quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervernerint in eisdem, supplemus; ac Concordiam hujusmodi ab ipsis modernis, & pro tempore existentibus Episcopo Herbipolen., ac Abbate præfati Monasterii, perpetuo observari, nec illam ullo unquam tempore a quoquam quavis auctoritate fungente, ac honore, & præminencia fulgente, immutari, innovari, aut reformari posse vel debere.

Decret.

§. 19. Præsentis quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suolque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, & sic ab omnibus censi: Et ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, diocæque Sedis Nuntios, & alios quoscumque, quavis prærogativa, & privilegio fungentes, judicari, & definiti debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Derogatio
contrariis.

§. 20. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac diocæ Ecclesiæ Herbipolensis, ac Monasterii, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permanfuris, latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè hac vice dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod præfatum Quintum Caput, seu præfatus Quintus Paragraphus, ejusdem Concordiæ, non solum minimè approbatum, seu minimè approbatus, sed omnino cassatum, sive cassatus remaneat, & pro non scripto habeatur.

Sanctio.

§. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre absolutionis, intentionis, cassationis, abolitionis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, defectuum supplementis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem

hoc

hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, Kalendis Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

IV.

Abbatia Fuldenfis in Episcopatum erigitur, cum omnibus juribus, & prærogativis, præservato tamen statu Regulari; ita ut idem Episcopus, & Abbas Fuldenfis sit, & nuncpetur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Summi Pontificis est Sedes Episcopales erigere, cum Ecclesiæ dignitas & divini cultus ratio id postulant.

In Apostolica Dignitatis apice, Divina sic disponente voluntate, cui obediunt omnia, meritis licet imparibus, constituti, omnes Domini Agri partes, quasi de montis vertice, inspicimus, ac speculamur, ut quid Ecclesiarum omnium conditioni, decori, & firmamento conveniat, dijudicemus: Eaque propter, Decessorum Nostrorum vestigiis inherentes, novas quandoque plantare, atque erigere Episcopales Sedes, quandoque vero Monasteria insignia, servata tamen in eis Regulari observantia, Episcopali dignitate & honore condecorare oporturum ducimus, ut uberior inde Domini Agri cultus & messis existat, ac Monasticus Ordo clarius florescat, pax ac concordia cum finitimis servetur, & quod potissimum est, Catholica Fidei nomen in Civitatibus, in quibus Illustres Personæ resident, splendidius appareat, illarumque Præfules dignioribus titulis illustrentur, & condignis favoribus attollantur.

Recensentur insignes prærogativæ Abbatie Fuldenfis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, insigne Monasterium, Abbatia nuncupatum Fulden. Ordinis Sancti Benedicti, a Sancto Bonifacio in Bucunia fundatum, Sedi Apostolicæ immediatè subiectum, quod suam Civitatem, cum Seminario Alumnorum, ac Academia Studii Generalis inibi existentibus, ac Territorium separatum, quamplurima Loca, Præposituras, & Oppida, cum nonnullis Sæcularibus, & Collegiatis Ecclesiis, ac non exiguo Parochialium Ecclesiarum circumquaque positarum numero, sub se continens, habet, & in quo abundantissimus Monachorum, sub una eademque Disciplina, & Regulari Observantia alitur numerus, ex quibus tendenti ad minimum quotidiana Divina Officia, tam in Choro, quam intra Ecclesiam sacra peragendo, laudesque Deo persolvendo, peculiari frequentia peragunt, ac decore, & cujus Monasterii fructus, redditus, & proventus ad trecentum viginti florenos in Libris Camere Apostolicæ taxati reperiuntur; ejusdemque Monasterii Abbatis (qui etiam, sicut pariter accepimus, Sacri Romani Imperii Princeps, ac Charissimæ in Christo Filie Nostre Mariæ Theresiæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illustris, Charissimi in Christo Filii Nostri Francisci Romanorum Regis in Imperatorem electi uxoris, ac etiam pro tempore existentis Romanorum Imperatricis Archicancellarius, ac per Germaniam, & Galliam Primas existit, quique jurisdictionem quasi Episcopalem, tam in Civitate præfata, quam toto Territorio, aliisque sibi subiectis Locis, Præposituris, & Oppidis præfatis, non tamen in eis, quæ sunt Ordinis, exercet) electio ad pro tempore existentes quatuordecim ejusdem Ordinis expressè professos Monachos Ca-

pitulares tantum, videlicet Decanum, qui etiam Præpositus S. Andree in Monte novo nuncupatus prope Fuldam, ac prima post Abbatialem Dignitas existit, & continuo in Præpositura ejusdem Sancti Andree dicti Ordinis eidem Monasterio contigua residet, ac octo Præpositos in aliis octo Monasteriis, seu Præposituris ejusdem Ordinis, a primodictio tamen Monasterio dependentibus, in locis distitis extra primodictum principale Monasterium degentes, eisque præfidentes, atque in contubernio sociorum Regularium, præter spiritualia Officia, annexam jurisdictionem, nomine atque auctoritate Abbatis Fuldenfis, administrantes, necnon alios quinque præfati Ordinis respectivè Monachos Capitulares, non tamen Præpositos, quorum ex eis unum Regularis Discipline, ac Chori in Monasterio primodictio Præsidentem Capitularem, ac semper apud præfatum Decanum, reliquos verò quatuor Monachos Capitulares, & non Præpositos, continuo una cum ipsis Præpositis, tanquam eorum socios & commensales, cum debita tamen erga eos reverentia & subiectione, respectivè commorantes & permanentes, Concordatis Germaniæ inibi vigentibus, spectat & pertinet, quamplurimis propterea eximii gaudebat prærogativis.

§. 2. Nos igitur attentis tot tantisque, quibus Monasterium primodictum eminet meritis, illius Abbatialem Ecclesiam in Cathedralam, & Episcopalem, ut infra, erigere cupientes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ecclesiam Abbatialem præfata, firmis tamen semper in ea remanentibus, inibi semper vigentibus omni statu, qualitate, denominatione, & omnimoda essentia Regularibus; ita ut impoierum, ut prius, Regularis nunquam esse desinat, in Cathedralam, & Episcopalem, quæ ut antea Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, ac Regularis existat, Ecclesiam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo erigimus & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Episcopali decoramus, ac pro tempore existentes primodicti Monasterii Abbates, in veros Præfules, & Episcopos Fulden. declaramus; nec non quod pro tempore existens ejusdem Ecclesiæ per Nos, ut præfertur, in Episcopalem erectæ Episcopus, semper imposterum non tantum Episcopus, & Abbas Fuldenfis denominari, sed etiam verus ejusdem Ecclesiæ Episcopus cum omnibus insignis Episcopalis, privilegiis, honoribus, & prærogativis Episcopis debitis, & concessis, ac juribus, & jurisdictionibus in Clerum Sæcularem, & Regularem, ac populum tam Civitatis præfate, quam totius Territorii, ac Ditionis, & Diocesis Fulden., & facultatibus, præeminentiis, gratis, favoribus, & indultis realibus, & personalibus, ac mixtis, quibus aliæ Ecclesiæ Episcopales, eorumque Præfules quomodolibet, non tamen titulo oneroso, seu ex indulto, aut privilegio particulari, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, verusque insimul Abbas Regularis Fuldenfis, cum omnibus suis Abbatialibus juribus, honoribus, præeminentiis, prælationibus, & prærogativis universis, quibus de præfenti gaudet, verè, realiter, & cum effectu existere, ipseque in Litteris Apostolicis tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernendis, imposterum expediendis, Episcopi insimul & Abbatis Fuldenfis titulo, ac nomine decorari, ac vocari, sicque idem inscribi; quodque occurrente ejusdem Ecclesiæ in Episcopalem, per Nos, ut præfertur, erectæ, ac Monasterii primodicti vacatione, futurus illius Episcopus, & Abbas, nullo in ejus electione innovato ordine, eodem modo & forma, ut prius, per dictos Decanum, & alios tredecim Monachos

Propter quas in Episcopatum erigitur, integro tamen manente Regulari statu.

Nec non eligentium jure, ac electionis forma.

1752.

1752.

Aden ut uno electionis actū Fuldenfis Episcopus, & Fuldenfis Abbas eligatur.

Capitulares præfatos, qui tantummodo vocem activam, & passivam in electione præfata, ut prius, habere possint, eligi:

§. 3. Ita tamen, ut sequuta, ut præferatur, ejus in primodiçti Monasterii Abbatem Canonica Electione, etiam Episcopus Fuldenfis electus remaneat, ac propterea Confirmationem electionis præfate, ut prius, una cum provisione Ecclesiæ Episcopalis per Nos, ut præferatur, erectæ, ac Monasterii Fuldenfis, a Sede Apostolica petere, & obtinere respectivè debeat, & teneatur: Cum hoc etiam, quod uti Episcopus & Abbas Fuldenfis, jurisdictionem suam Episcopalem insimul & Abbatialem Diocesanam in eisdem Locis, Ecclesiis, & Personis, ac præfato Clero tam Seculari, quam Regulari, ad præsens Territorio Fuldenfi subjectis, & juxta Concordiam inter Venerabilem Fratrem Nostrum Carolum Philippum modernum Episcopum Herbipolensem, ac Dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Herbipolensis ex una, & Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Amandum Episcopum Themiscirensensem in partibus Infidelium, & modernum primodiçti Monasterii Abbatem, quem propediem ad præfata Ecclesiam Fuldensem per Nos in Episcopalem, ut præferatur, erectam transferre intendimus, ac Dilectos quoque Filios Capitulum Regulare primodiçti Monasterii ex altera partibus initam, & nuper per Nos Apostolica auctoritate præfata approbatam, & confirmatam, salva tamen & illæsa semper remanente precedentia, favore præfati moderni, & pro tempore existentis Episcopi Herbipolensis, illiusque Sedis Episcopalis, eis, uti antiquioribus, debita, exerceat valeat, ac firma etiam permanente præfata taxa florenorum trecentum viginti in Libris Camere Apostolicæ, ut præferatur, descripta, quam unicam tantum in Litterarum Apostolicarum Episcopalis, & Abbatialis Ecclesiæ hujusmodi provisionis, & confirmationis electionis, de super conficienda expeditione, imposterum persolvi, illamque nunquam ratione præfate erectionis ejusdem Ecclesiæ in Episcopalem per Nos, ut præferatur, factæ augeri posse volumus, Motu pari, dicta Apostolica auctoritate, earundem tenore præsentium decernimus.

Episcopium, Cathedralis, & Capitulum Regulare designatur.

§. 4. Quodque Episcopium, pro Episcopi, & Abbatis Fuldenfis pro tempore existentis residentia, & habitatione, idem existat Monasterium, aut Palatium, quod usque num ab Abbate Fuldenfi habitum fuit, & ad præsens inhabitatur, & inhabitari solet, Motu simili etiam declaramus. Pro Cathedrali verò Ecclesia, ut eadem Principalis primodiçti Monasterii, sub antiqua SS. Salvatoris Invocatione, Ecclesia habeatur, & in ea Capitulum, nec in minimo immutata ejus Regularitate, & denominatione Capituli Regularis, solum ex præfatis quatuordecim, vel quindecim, quatenus alium Monachum ejusdem Ordinis eidem numero, ut infra, augeri contigerit, Capitularibus, non autem aliis non Capitularibus, & extra præfatum numerum ejusdem Ordinis respectivè Monachis, videlicet Decano, cujus Decanatus prima & unica in præfata Ecclesia Dignitas Regularis existat, ac cujus, dum illa pro tempore vacat, electio ad prædictum Abbatem, & reliquos Capitulares tantum Monachos præfatos, ut prius, spectare debeat, ac eisdem octo Præpositis, necnon quinque, aut sex, si alium Monachum non Capitularem dicti Ordinis expressè professum per pro tempore existentem Episcopum, & Abbatem Fuldensem (ad quem semper, ut antea, spectet electio tam præfatorum octo Præpositorum, quam aliorum quinque, vel sex Capitularium Monachorum præfatorum) eidem numero Capitulari augeri contigerit; cum hoc tamen, quod tam præfati Decani, quam præfatorum Monachorum Capitularium vestes Regulares, & Monastica existant, illisque Decanus, &

alii Monachi Capitulares præfati, juxta earum Regularem professionem, gestare teneantur, componi tantummodo debeat; Quodque Capitulum præfatum, tempore Sedis Episcopalis, & Abbatialis vacantis, usque dum ad electionem novi Episcopi & Abbatis devenit fuerit, non tantum de Monasterio, sed de tota Civitate, & Diocesi Fuldenfi Gubernium sumat, Motu pari etiam decernimus.

§. 5. Ad hoc autem ut ipsi Ecclesia per Nos in Episcopalem, ut præferatur, erectæ splendidiore decore inserviat, ipsarum tenore præsentium mandamus, quod ultra Monachos continuo in primodiçto Monasterio, juxta ejusdem primodiçti Monasterii regulas, & præcepta, ut prius, recipiendos, inibi que habitantes, & residentes, qui, ut prius, quotidie ejusdem Ecclesiæ Chori servitio, aliisque arbitrio Episcopi & Abbatis Fuldenfis pro tempore existentis præfati functionibus sacris peragendis obligati existant; Decanus pro tempore existens præfatus, una cum uno ex dictis quinque, aut sex Capitularibus, non tamen Præpositis Monachis, ut antea, continuo apud eandem Præposituram S. Andreae residere, octo verò Præpositi pro tempore existentes præfati, ultra residentiam in præfata Ecclesia in quatuor, & forsitan ultra, anni diebus, per eos, ut prius, fieri solitam; quinque ex eisdem octo Præpositis præfatis alternatim per integrum mensem quolibet anno; reliqui autem quatuor, vel quinque Monachi Capitulares pro tempore existentis hujusmodi, etiam alternatim per integros sex menses (nisi aliter tam quoad octo Præpositos, quam alios Capitulares non Præpositos Monachos præfatos, super Residentia hujusmodi, ab Apostolica Sede dispositum fuerit) eorum respectivè residentiam apud eandem Ecclesiam adimplere respectivè teneantur.

§. 6. Pro Pœnitentiarii verò & Theologi respectivè munere, ad formam Concilii Tridentini, in præfata Ecclesia explendo, ex eo quod nullus ex præfatis octo Præpositis, ac reliquis Capitularibus Monachis præfatis, attenta eorum in Præposituris præfatis permanentia, munus præfatum adimplere potest, ipsarum tenore præsentium volumus, quod pro tempore existentis Episcopus & Abbas Fuldenfis, duos, non tamen Capitulares, præfati tamen Ordinis expressè professos, in primodiçto Monasterio, ac apud eandem Ecclesiam continuo degentes, & residentes Presbyteros Monachos idoneos, quorum unus Pœnitentiarii, alter verò Theologi respectivè munus præfatum, ad formam præfati Concilii, exerceant, designare debeant.

§. 7. Ulteriori modernis, ac pro tempore existentibus Decano, & octo Præpositis tantum (qui una cum aliis præfatis Capitularibus Monachis peculiari Insigni Aureæ Crucis è collo gestandæ, ex concessione felicitis recordationis Clementis Papæ XII. Prædecessoris Nostrum, gaudent) ut ipsi Decanus, ac octo Præpositi tantum, Mitra, & Annulo, toties quoties pro tempore existenti Episcopo, & Abbati Fuldenfi præfato Pontificalia exercenti assistentiam præstabunt, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, eadem Apostolica auctoritate, earundem tenore præsentium, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

§. 8. Præfentes quoque Litteras semper & perpetuò validas & efficaces esse & fore, nec ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu, notari, impugnari, invalidari, seu in Jus vel controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari posse, nec illas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut

Residentia per Capitulares quomodo præstanda.

Pœnitentiarii, & Theologi munus quibusnam demandandum.

Decano, & Præpositis conceditur usus Mitre, & Annuli, dum Episcopo Abbati Pontificalia exercenti assistent

Clausula, & Decreta.

aliis

aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem Apostolicam præfatam, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu simili, etiam consistorialiter, pro tempore factis, vel faciendis, comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, quancumque eligenda, concessas, validasque fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; & sic ab omnibus ceteris, & ita per quoscumque Judices, Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & quoslibet alios quavis prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præminencia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, & quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane Motu pari similiter decernimus.

Derogatur
contrariis.

§. 9. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac primodicti Monasterii, & Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam Derogatoriis Derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu simili, ac etiam consistorialiter, ac alias etiam quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent eisdem præfatis, pro expressis habentibus, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium, & singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac latissimè, & plenissimè, Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poe-
nalis.

§. 10. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Nostrarum erectionis, institutionis, declarationis, decreti, concessionis, mandati, voluntatis, ac indultis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. 5. Oc-
tobris 1752.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, tertio Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Terdecimo.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

Herbipolensis Episcopus honorificis prægestandæ sibi Crucis, usque Pallii prærogativis honestatur, sub certis modis, ac conditionibus.

V.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

ROMANA Ecclesia, omnium Ecclesiarum Mater & Magistra, concessum sibi a cælesti sponso Jesu Christo supremum auctoritatis & dignitatis principatum, ita semper in omnes Catholici Orbis Ecclesias obtinuit, ut tamen pro locorum, ac temporum, personarumque conditionibus, egregiis earum Pastoribus, nunc amplioris jurisdictionis suæ partem aliquam sustinendam, exercendamque communicaverit, nunc autem eximias honoris prærogativas indulserit, prout ad Dei gloriam, & fidelium populorum utilitatem promovendam, & ad Catholicæ Religionis integritatem, majestatemque tuendam, Romanis Pontificibus ejusdem Jesu Christi Vicariis, & Beati Petri Apostolorum Principis Successoribus, visum est in Domino salubriter expedire.

Procedium.
Provida S.
Sedis in Juris-
dictione, &
honoribus dis-
tribuendis ad-
ministratio

§. 1. Porro inter præcipua Sacerdotalis honoris insignia, quibus diversa per Orbem Ecclesiæ, earumque Antistites, ab Apostolica Sede decorari meruerunt, & Sacri Pallii usus, & jus præferendi Sanctissimæ Crucis signi meritò numerantur. Illud siquidem a Romano Pontifice, vel ex ejus auctoritate dumtaxat, solemniter benedictum, & prope Corpus Beatissimi Apostolorum Principis religiosâ curâ adservatum, indeque ad enixas postulantium Antistitem preces desumptum, si cui utendum, induendumque conceditur, peculiare quoddam sacri fœderis vinculum inter ipsum, & Romanum Pontificem, ejusdem Beati Petri Successorem, specialis sacramenti interpositione firmatum significat: Cumque ipsum Pallium ex ovium velleribus contextum, sacri Pastoris humeris gestetur, ovis illius speciem repræsentat, quam Dominus aberrantem requisivit, inventamque humeris suis sustulit; ut Episcopus, qui Christi typum gerit, ejusque munere fungitur, ipso etiam habitu illius boni Pastoris imitatore se exhibeat, qui ovium suarum infirmitates, admirando pietatis & misericordiæ excessu, portavit. Crucis autem erectæ delatio, non solum Pastoralis Officii vim auctoritatemque ostendit, ex illius potestate derivatam, qui crucifixus ex infirmitate, sed vivens ex virtute Dei, Ministros suos contra omnes adversarias potestates invictæ Crucis signo armavit: verum etiam ipso sui conspectu Episcopalis prædicationis summam fidelibus populis ob oculos ponit, sublatoque ad eorum solamen Fidei nostræ vexillo, æternæ salutis spem credentibus ingerit.

Jus præferen-
dæ Crucis, &
Pallii usus;
præcipua ho-
noris Pontifi-
calis insignia.

Ritus servari
solutus in
concedendo
Pallio, hujus-
que mystica
significatio.

§. 2. Cum itaque Herbipolensis Ecclesia Provincia Moguntinæ in Superioris Germaniæ partibus constituta, jam usque ab octavo Ecclesiæ sæculo per Sanctum Burchardum Episcopum ex auctoritate Apostolicæ Sedis fundata & erecta, singularibus prærogativis ditata, amplissimaque Diocesi jura dans, plurium egregiorum Antistitum, aliorumque, ex conspicuo, ac numerofo Capitulo, & Clero, insignium Virorum virtute, admodum illustrata fuisse dignoscatur: nunc autem existens Venerabilis Frater Carolus Philippus Herbipolensis Episcopus suorum illam ornare pergat præstantia meritorum, pluribusque editis erga Nos, & Apostolicam Sedem, fidei, & observantia argumentis, amplioribus Pontificiæ liberalitatis favoribus se dignum exhibeat: Nos, attentis præmissis, & præsertim quod

Herbipolen-
sis Ecclesiæ
amplitudo, e-
jusque Anti-
stitem, Capi-
tuli, & Cleri
decora.

Speciale Epif-
copi nunc ex-
istentis meri-
tum in con-
cordia cum
Abbate Ful-
deni inita.

1752.

Hujus capita quædam Herbig. juri- bus favorabilia, minime confirmantur.

Episcopus ipse, ejusque Successores usu Pallii, & jure præfere- re Cruxis donantur, sub certis conditionibus, & reservationibus.

Præmissorum firmitas.

ipse Carolus Philippus Episcopus, Ecclesiastica pacis studio, plurimum contulit ad extinctionem veterum litium, & controversiarum, quæ jampridem inter ipsam Herbipolensem Ecclesiam, & Curiam, ac pro tempore existentibus Episcopos Herbipolenses, ex una, & Fuldense Monasterium, Abbatiam alias nuncupatum, in quo Nos hodie Episcopalem Dignitatem & Cathedram ereximus & institimus, ejusque Abbates etiam pro tempore existentes, ex altera, partibus, agitate fuerunt, honestâ inter ipsum, & dicti Monasterii Abbatem Concordiâ initâ, quàm Nos per alias Nostras Litteras, cum quibusdam restrictionibus, & moderationibus, approbavimus & confirmavimus: Cumque hujusmodi restrictiones & moderationes, eidem Concordiæ per Nos, justis de causis, appositæ, circa quædam potissimum capita versentur, quæ idem Episcopus in favorem Ecclesiæ & Curie suæ admitti, ac respectivè concedi & firmari exoptaverat, ideoque æquum sit illas alicujus indulti, & beneficii concessione pensari: Motu proprio, & certâ scientiâ, eundem Carolum Philippum Episcopum a quibusvis suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; eidem Carolo Philippo Episcopo, ut Ipse, & ejus Successores Ecclesiæ Herbipolensis Præsules pro tempore existentes, de coetero perpetuis futuris temporibus sacrum Pallium in solemnitatibus & functionibus in Pontificali Romano descriptis induere, & gestare, ac etiam Crucem, ad instar Archiepiscoporum, ante se elevari & gestari facere, in dicta Herbipolensi Civitate & Diocesi dumtaxat, & non alibi omnino, sive in alienis Diocesis, sive in Sacri Romani Imperii Comitibus, sive in quibusvis aliis locis Episcopo præfato non subiectis, etiam si Ordinariorum Locorum licentia ad id accederet, nec etiam in dicta Civitate & Diocesi Herbipolensi, in præsentia alicujus ex S. R. E. Cardinalibus, vel Nostri & ejusdem Sedis Apostolicæ ordinarii aut extraordinarii Legati, seu Nuncii, vel Archiepiscopi Moguntini, nisi de eorum respectivè consensu, sub gratiæ & concessionis hujusmodi nullitate; & dummodo, quo ad Pallium prædictum, tam ipse Carolus Philippus, quàm illius Successores Herbipolenses Episcopi pro tempore eligendi, illud ab eadem Apostolica Sede, servatis de jure, vel consuetudine servandis, postulare, & consueto fidelitatis debite sacramento edito, accipere, aliaque in similibus observari solita adimplere teneantur; ac denique, salvo in omnibus jure Metropolitico Ecclesiæ Moguntinæ, illiusque Archiepiscopi pro tempore existentis; & nihil immutato præcedentiæ ordine inter ipsos Episcopos Herbipolenses, aliosque Episcopos, sive ejusdem, sive alterius Provinciæ, hætenus de jure, usu, aut consuetudine, in quibusvis functionibus, confessionibus, aut Comitibus servari solito; hujusmodi Pontificalis honoris insigniis uti, liberè, & licitè possint & valeant, de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, tenore præsentium, concedimus & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, nec unquam sub quibusvis generalibus similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehensas, sed tanquam in præmissarum moderationum compensationem, ut supra, concessas, semper ab illis exceptas esse, & fore, ac ceteri, ac dicto Carolo Philippo Episcopo, ejusque Successoribus dictæ Herbipolensis Ecclesiæ Præsulibus pro tempore existentibus, perpetuò suffragari, nec non ab ipsis respectivè in omnibus & per omnia ob-

servari, sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & definiti debere, ac irritum, & inane; si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter judicari, aut respectivè attentari contigerit. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, seu dictæ Herbipolensis, aut alterius quuscumque Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Nulli ergò omnino hominum liceat, hanc paginam Nostræ absolutiōis, concessionis, indulti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac B. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, tertio Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno XIII.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA J. C. Boschi.

Loco † Plumbi. J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Damnatur, & prohibentur quinque propositiones Duellorum abusu faventes, veteresque leges adversus Duellantes editæ innovantur, ac novis superadditis pœnalibus Sanctionibus confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DETESTABILEM, ac Divina naturalique Legge damnatum Duellorum abusum, a barbaris gentibus, atque superstitiosis, non sine ingenti corporum, animarumque clade, in Christianam Rempublicam auctore Diabolo invecum, cum semper execrata sit, atque improbari Ecclesia, tum præcipuo in eam curam studio, vigilantia, ac zelo incubuerunt Romani Pontifices, ut a Fidei cœtu longissimè arceretur. Nam, ut antiquiora mittamus Prædecessorum Nostrorum Nicolai I. (a), Cælestini III., Innocentii II., Eugenii III., Alexandri III. (b), Innocentii IV. (c) adversus singulares pugnas decreta, extant recentiores Apostolicæ Sedis Constitutiones, quibus Romani Pontifices Julius II. (d), Leo X. (e), Clemens VII. (f), ac demum Pius IV. (g) gravissimas pœnas antea statutas confirmarunt, aliaque de novo addiderunt, contra duellantes ex quacumque causa, etiam per Seculares Regionum aut Locorum Leges forsitan permissa, adjecta infamia, bonorumque proscriptio, etiam adversus complices ac partici-

(a) Epist. I. ad Carolum Calvum.

(b) In Concil. Lateranensi Cap. 1 & 2. de Tormentis, ubi trium Prædecessorum Decreta citantur.

(c) In Epist. ad Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiasticos Regni Franciæ, apud Raynald. ad annum 1251. num. 31.

(d) Constit. incip. Regis pacifici.

(e) Constit. Quam Deo & Hominibus.

(f) Constit. Consuevit Romanus Pontifex.

(g) Constit. Ea, quæ a Prædecessoribus.

Derogatio contrariis.

Sanctio.

Dat. Pont. anno 13, die 5. Octobris 1752.

VI.

Affiduum Romanorum Pontificum studium in eliminando duellorum abusu.

Pœnæ per Tridentinum indicæ in exhibentes loci ad Monomachiam, Patrinos, & pugnantes.

Gregor. XIII. pœnæ omnes Sanctiones a folementibus ad privata duella protendit.

Et Clemens VIII. iidem obnoxios effect omnes consilium, operam, & indemnitate præstantes, etiam pugna non secuta.

Affertiones ab Alexandro VII., & Innocentio XI. damnatae.

Instaurate laxiores opiniones foventes duellorum abusu.

participes, & qualemcumque operam iidem præbent.

§. 1. Tridentina verò Synodus (a) latam in eos excommunicationem extendit ad Imperatores, & Reges, Duces, ac Principes, cæterosque Dominos temporales, si locum ad Monomachiam in terris suis conceperint, ac jurisdictione & dominio loci, in quo duellum fieri permiserint, quem ab Ecclesia obtineant, eo ipso privatos declaravit. Committentes verò pugnam, eorumque Patrinos, excommunicationis, ac omnium honorum proscriptio, nec non perpetuæ pœnæ incurrit statuit; & si in ipso conflictu decesserint, Ecclesiastica sepultura perpetuo caruitur.

§. 2. Cum verò præcatis saluberrimis Legibus judicialia dumtaxat, ac solemnia duella comprehensa, ac proscripta viderentur, pia memoriae Prædecessor noster Gregorius Papa XIII. (b) huiusmodi pœnas adversus eos omnes extendit, qui nedum publicè, sed etiam privatim ex conflictu, statuto tempore, & loco, Monomachiam commiserint, etiam si nulli Patrini, sociive ad id vocati fuerint, nec loci securitas habita, nullave provocatorie Litteræ, aut demeritationis Chartulæ præcefferint.

§. 3. Denique felicitis recordationis Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, Apostolicas Romanorum ante se Pontificum Leges omnes, & pœnas in eis statutas, sua Constitutione, quæ incipit *Illius vices*, Data XVI. Kal. Septembris Anno MDXCII. diserte complexus, eandem extendit ad omnes non solum duello certantes, sed etiam provocantes, suadentes, equos, arma, commeatu præbentes, comitantes; Chartulas, Libellos, Manifesta mittentes, scribentes, vel divulgantes, aut quomodolibet circa ista cooperantes; Socios, Patrinos, de industria spectatores, fautores, criminis demum participes, illudque permittentes, vel, quantum in ipsis est, non prohibentes, ac delinquentibus veniam & impunitatem concedentes, quique se prædictis quoquomodo immiscuerint; etiam si neque pugnae effectus, neque accessus ad locum sit subsequutus.

§. 4. His tam sapienter, tam apertè, atque perspicuè ab Ecclesia, & ab Apostolica Sede constitutis, dubitari jam nullo modo posse videbatur, quin duella omnia tam publica, quam privata, & naturali, & Divino, & Ecclesiastico jure, profus illicita, vetita, atque damnata censeri deberent. Sed nonnulli earum Legum interpretes, per benignitatis speciem humanis pravique cupiditatibus plus seculo faventes, Apostolicas Sanctiones ad corrupta hominum iudicia inflectentes, ac temperantes, licere, docuerunt, (c) *Viro Equestri duellum acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat: (d) Fas esse defensione occisiva, vel ipsis Clericis, ac Religiosis, tueri honorem, dum alia declinanda calumnie via non suppetat, (e) propulsare damna, quæ ex iniqua Iudicis sententia cerè imminent; (f) defendere non solum quæ possidemus, sed etiam ea, ad quæ jus inchoatum habemus, dum alia via id assequi non valeamus*: Quas quidem assertiones duellis faventes, Apostolica Sedes censura notavit, rejecit, proscriptit.

§. 5. Et nihilominus extiterunt quàm proxime recentiores alii, qui etsi duella, vel odii, vel vindictæ, vel honoris tuendi causâ, vel levioris momenti res fortunalesque servandi, fateantur illicita; aliis tamen in circumstantiis, & casibus; vel amittendi Officii, & sustentationis, vel denegatæ sibi a Magistratu justitiæ, defensionis innoxie titulo, ea licere pronunciant. Laxas, & periculi plenas opiniones huiusmodi, ex vulgatis eorum Libris ad Nos delatas, ubi primum accepimus, earum examen nonnullis ex Venerabilibus

Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & quibusdam Dilectis Filiis Sacræ Theologiæ Magistris specialiter ad id per Nos deputatis, commissimus; qui re maturè discussa, latis coram Nobis tum voce, tum scripto suffragiis, infrascriptas Propositiones censurâ, & proscriptio dignas existimaverunt.

PRIMA PROPOSITIO.

Vir Militaris, qui nisi offerat, vel acceptet duellum, tamquam formidulosus, timidus, abjectus, & ad Officia Militaria ineptus haberetur, indeque officio, quo se suosque sustentat, privaretur, vel promotionis, aliis sibi debite ac promerite, spe perpetuo carere deberet, culpa & pœna vacaret, sive offerat, sive acceptet Duellum.

II.

Excusari possunt etiam, honoris tuendi, vel humane vitæ vitandæ gratia, Duellum acceptantes, vel ad illud provocantes, quando cerè sciunt pugnam esse securam, utpotè ab aliis impediendam.

III.

Non incurrit Ecclesiasticas pœnas ab Ecclesia contra duellantes latas, Dux, vel Officialis Militiæ, acceptans duellum, ex gravi metu amissionis famæ, & officii.

IV.

Licetum est, in statu hominis naturali, acceptare, & offerre duellum, ad servandas cum honore fortunas, quando alio remedio earum salutem propulsari nequit.

V.

Aperta licentia pro statu naturali, applicari etiam potest statui Civitatis malè ordinate, in qua nimirum, vel negligentia, vel malitia Magistratus, justitia aperte denegatur.

§. 6. Auditis itaque, super unaquaque earum Propositionum, dictorum Cardinalium & Consultorum iudiciis, atque omnibus ritè & maturè consideratis, Nos ipsas, præsentium Litterarum tenore, & Apostolica Auctoritate, tamquam falsas, scandalosas, ac perniciosas rejicimus, damnamus, ac prohibemus, itaut quicumque illas aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de iis, etiam disputandi gratiâ, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in mortis articulo) ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente, nisi ab existente pro tempore Romano Pontifice absolvi.

§. 7. Insuper strictè, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Iudicii, prohibemus omnibus Christianis cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum, ad praxim deducant.

§. 8. Jam verò ut exitiosam Duellorum licentiam, in Christiana, ac præsertim Militari Republica, non obstantibus providis Legibus a plebiscitis etiam Sæcularibus Principibus & Potestatibus ad eandem extirpandam laudabiliter editis, adhuc gliscentem, validiore manu coercemus, gravissimumque scelus Apostolicæ districtiōis gladio magis magisque insequamur, omnes & singulas dictorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones superius enunciatas, quarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insertæ forent, pro sufficienter expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate confirmantes & innovantes, ad hoc ut pœnarum gravitas & severitas majorem perditis hominibus ingerat peccandi metum, Nostro Motu proprio, ac de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, earum-

Damnatur, & sub censuris defendi prohibentur.

Necnon in praxim induci.

Constitutiones Prædecessorum Pontificum de duellis confirmantur.

(a) Sess. 25. Cap. 19. de Reform.

(b) Constit. Ad tollendum.

(c) 2. Prop. damnata ab Alexandro VII.

(d) 17. Prop. ex damnata ab eodem.

(e) 18. Prop. ab eodem damnata.

(f) 32. Prop. ex damnata ab Innocentio XI.

Insuper pu-
bico vel pri-
vato duello
interficiens
alterum Aſy-
li jure priva-
tur.

Vivente ad-
huc laicio, &
quando, &
qua forma
percuſſorie
loco immuni
extrahi de-
beat.

Interfecto
autem ſepul-
tura ſacra de-
negatur, licet
extra locum
pugne, &
præſentia
abſolutione
obierit.

Hortatio ad
Principes, ut
in Monoma-
chiam eradi-
candam effi-
cacter in-
cumbant.

earundem præſentium Litterarum ferie, ſtatui-
mus arque decernimus, ut ſi quis in duello, ſive
publicè, ſive privatim indiçto, hominem oc-
ciderit, ſive hic mortuus fuerit in loco confi-
ctus, ſive extra illum ex vulnere in duello ac-
cepto, hujusmodi homicida, tamquam interfici-
ens proximum ſuum animo præmeditato ac de-
liberato, ad formam Conſtitutionis felicis re-
cordationis Prædeceſſoris Noſtri Benediçti Pa-
pæ XIII., quæ incipit *Ex quo Divina*, data vi-
Idus Junii Anno Domini MDCCXXV., ab Ec-
cleſiaſtica Immunitatis beneficio exclusus & re-
pulsus omnino cenſeatur; ita ut a cuiuſcumque
Sacri aut Religioſi loci aſylo, ad quod confu-
gerit, ſervatis tamen de jure ſervandis, extrahi,
& Judicis competentis Curie pro merito puni-
endus, tradi poſſit & debeat; ſuper quo Nos
Epiſcopis, aliisque Superioribus Antifitibus, ad
quos reſpectivè pertinet, & pertinebit impoſte-
rum, neceſſarias & opportunas facultates præ-
ſentium quoque tenore impertimur. Quin etiam,
vivente adhuc altero in ſingulari certamine gra-
viter vulnerato, ſi percuſſor in locum immunem
ſe receperit, ex quo, eveniente illius morte,
fugam arripere, & legum ſeveritatem evadere
poſſe proſpiciatur; Volumus, & reſpectivè per-
mittimus, ut, quatenus Periti ad inſpiciendum
vulnus acciti, *grave vita periculum* ad eſſe retu-
lerint, percuſſor ipſe, prævio ſemper Decreto
Epiſcopi, & cum aſſiſtencia perſonæ Eccleſiaſti-
cæ ab eodem Epiſcopo deputatæ, ab hujusmodi
loco immuni extractus, ſine morâ carceribus
mancipetur; ea tamen lege Judicibus indiçtâ,
ut illum Eccleſiæ reſtituere debeant, ſi vulnera-
tus ſuperſtes vivat ultra tempus a legibus, quæ
de homicidio ſunt, conſtitutum; alioquin in e-
aſdem pœnas incidant, quæ in memoratis Be-
nediçti XIII. Litteris conſtitutæ ſunt adverſus il-
los, qui delinquentem in aliquo ex caſibus ibi-
dem expreſſis, ex indiçtiis ad id ſufficientibus ſi-
bi traditum, reſtituere recuſent, poſtquam is in
ſuis deſenſionibus hujusmodi indiçia diluerit.

§. 9. Præterea, ſimili motu & auctoritate de-
cernimus ac declaramus, Sepultura ſacra priva-
tionem a ſacroſancta Tridentina Synodo inſictam
morientibus in loco duelli & conflictus, incur-
rendam perpetuo fore, etiam ante Sententiam
Judicis, a decedente quoque extra locum confi-
ctus ex vulnere ibidem accepto, ſive duellum
publice, ſive privatim indiçtum fuerit, ac etiam
ſi vulneratus ante mortem non incerta Pœnitentia
ſigna dederit, arque a peccatis & cenſuris
abſolutionem obtinuerit; ſublata Epiſcopis, &
Ordinariis Locorum ſuper hac pœna interpreta-
tandi ac diſpenſandi facultate, quo cæteris do-
cumentum præbeatre fugiendi ſcleris, ac debi-
tam Eccleſiæ Legibus obedientiam præſtandi.

§. 10. In hujus demum ſollicitudinis noſtræ
ſocietatem vocantes Cariſſimos in Chriſto Filios
Noſtros, Imperatorem electum, cunctoſque Catho-
licos Reges, nec non Principes, Magiſtra-
tus, Militiæ Duces, atque Præfectos, eos om-
nes & ſingulos, pro ſua in Deum Religione, ac
pietate, enixè obteſtamur in Domino, ut con-
junctis ſtudiis, & animis, exitioſa duellorum li-
centiæ, qua Regnorum tranquillitas, populo-
rum ſecuritas atque incolumitas, neque corpo-
rum ſolum, ſed, quæ nullo pretio æſſimari po-
teſt, æterna animarum vita certò periclitatur,
omni niſu & conſtantia vehementer obſiſtant.
Neque ſibi, ſuæque in Deum fidei, munerique
rationi feciſſe ſatis intelligant, quod optime
conſtitutis Legibus, indiçtiſque graviffimis pœ-
nis, horrendum ſcelus proſcriptum ſit; niſi accu-
ratam ipſarum Legum, pœnarumque executionem
naviter urgeant, ac promoveant, ſequè inexora-
biles Dei vindices in eos, qui talia agunt, diligen-

ter exhibeant. Nam ſi delinquentes aut oſcitanter
ferant, aut molliter puniant, alieno ſeſe crimine
polluent, omniſque illius ſanguinis reos ſe con-
ſtituent, quem ita crudeliter inultum eſſendi
permiferint. Vani enim falſique honoris Idolo
humanas litari victimas non impune feret ſupre-
mus omnium Judex Deus; rationem ab iis ali-
quando exacturus, quorum eſt Divina, & huma-
na jura tueri, ſibiſque creditorum hominum vi-
tam ſervare, pro quibus ſanguinem ipſe ſuum
Jeſus Chriſtus eſſudit.

§. 11. Volumus autem ut præſentium Littera-
rum Tranſumptis etiam impreſſis, Notarii pu-
blici manu ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Ec-
cleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem
ubique, etiam in judicio, fides habeatur, quæ
ipſis præſentibus haberetur, ſi originaliter for-
rent exhibitæ vel oſenſæ: Utque eadem præ-
ſentes in conſuetis locis publicis hujus Almæ Ur-
bis per Curſores noſtros, ut moris eſt, publica-
tæ & affixæ, omnes & ſingulos, quos concer-
nunt, ſeu concernent in futurum, perinde affi-
ciant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter inti-
matæ & notificatæ fuiſſent.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat
paginam hanc noſtrarum prohibitionis, damna-
tionis, præcepti, ſtatuti, declarationis, ſacul-
tatum impertitionis, obteſtationis, decreti, &
voluntatis infringere, vel ei auſu temerario con-
traire. Si quis autem hoc attentare præſumpſe-
rit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Bea-
torum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit
incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Major-
rem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCCLII,
quarto Idus Novembris, Pontificatus Noſtri
Anno Tertiodecimo.

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA

De Curia J. C. Boſchi.
Loco + Plumbi.

J. B. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.
Publicat. die 24. menſis Novemb. 1752.

Damatio & Prohibitio Libri duobus tomis
conſtantis, Gallico idiomate, abſque Au-
ctoris nomine, & impreſſionis loco, in lu-
cem editi, cui Titulus: *Apologie de tous les
jugemens rendus par les Tribunaux ſeculiers en
France contre le ſchiſme: dans laquelle on é-
tablit: 1. L'injuſtice, & l'irrégularité des reſus
de Sacramens, de Sepulture, & des autres pei-
nes, qu'on prononce contre ceux qui ne ſont
pas ſoumis à la Conſtitution Unigenitus: 2. La
compétence des Juges laics pour ſ'oppoſer à tous
ces actes de ſchiſme. Tom. I. & II. En Fran-
ce MDCCCLII.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

MILITANTIS Eccleſiæ regimini ſuperna
diſpoſitione præſidentes, Dominici Gre-
gis cuſtodix jugiter invigilare, ac Oves Æterni
Paſtoris ſanguine redemptas a pernicioſarum do-
ctrinarum venenis, quantum Nobis ex alto con-
ceditur, præſervare tenemur. Quapropter cum,
ſicut Nobis innotuit, in lucem prodierit quidam
perniciouſus Liber duobus tomis conſtans Galli-
co idiomate abſque auctoris nomine, & impreſ-
ſionis loco, cui Titulus -- *Apologie de tous les
jugemens rendus par les Tribunaux ſeculiers en
France, contre le ſchiſme, dans laquelle on é-
tablit: 1. L'injuſtice, & l'irrégularité des reſus*

de

Exemplorum
auctoritas.

Sanctio.

Dat. 10. No-
vembris 1752

VII.

de Sacramens, de Sépulture, & des autres peines, qu'on prononce contre ceux qui ne sont pas soumis à la Constitution Unigenitus. 2. La competence des Juges laics pour s'opposer à tous ces actes de schisme. Tom. I. & II. En France MDCCCLII. Nos, auditis desuper plurium S. R. E. Cardinalium, aliorumque sacrae Theologiae Magistrorum, quos ad prædici Libri examen delegimus, suffragiis, iisque plene ac mature discussis, de memoratorum Cardinalium consilio, utrumque supra relati Libri tomum, tanquam continentem assertiones falsas, temerarias, scandalosas, piarum aurium offensivas, in Romanos Pontifices, Apostolicam hanc Sanctam Sedem, & Episcopos injuriosas, Ecclesiasticæ jurisdictioni derogantes, obedientiæ Constitutioni Unigenitus ab omnibus sincere debite evasivas, schismati faventes, schismaticas, in errorem inducentes, ac erroneas respectivè, auctoritate Apostolica, tenore præsentium damnamus, reprobamus, prohibemus, ipsiusque Libri impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum, omnibus & singulis Christianis fidelibus, etiam specificæ & individua mentione, & expressione dignis, sub poena excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præter quam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicitur. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque Librum præfatum, seu aliquam illius partem, sive Typis impressam, sive manu scriptam penes se habuerint, vel in futurum quandocumque habeant, illum, & illam, statim atque præsentibus Literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Ut autem eadem præsentibus Literæ omnibus facilius innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate prædicta decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curie Generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; itaut sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Ipsarum autem Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die xx. Novembris MDCCCLII. Pontificatus Nostri Anno decimotercio.

D. Cardinalis Passioneus.

Publicat. eodem die, mense, & anno.

Confirmantur, & declarantur Constitutiones Prædecessorum Romanorum Pontificum super vetita armorum delatione, retentione, & venditione.

BENEDICTUS EPISCOPUS,
SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

SECURITATEM, atque tranquillitatem Populorum & Personarum Apostolicæ Sedi in temporalibus subiectarum tueri & asserere volentes Prædecessores Nostri Romani Pontifices, non modo severissimas leges adversus homicidia, & cuiuscumque generis vim ediderunt, verum etiam ad ea submovenda, quæ hujusmodi delictis faciliè perpetrandis occasionem & commoditatem præbere possent, omnium armorum ad necem clam & dolosè inferendam aptorum delationem, retentionem, & venditionem, gravissimarum poenarum interminatione vetuerunt; quemadmodum ex providis felicis recordationis Pii Papæ IV. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo primo, nonis Martii, & Sancti Pii V. pridie Idus Februarii illius Pontificatus Anno septimo, editis Constitutionibus, patet.

§. 1. Quorum vestigiis inhærens recolende memoriæ Prædecessor quoque Noster Alexander Papa VIII. per suam Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo, Idibus Augusti, editam Constitutionem, quæ incipit *Etsi cuncta*, prædictorum ante se Pontificum Leges atque Sanctiones confirmans & innovans, decrevit & sanxit, nemini cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentie, etiam speciali mentione seu nota digno, licere in Alma Urbe, ejusque Districtu, & in toto Statu Ecclesiastico tunc sibi & dicte Sedi tam immediatè, quam mediatè subiecto, comprehensis etiam quatuor Legationibus, ac Civitatibus Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, aliisque Civitatibus, Terris & Locis, etiam specialem & individua expressionem, & nominationem requirentibus, ejusdem arma in præmissis Constitutionibus expressè vetita, & alia quæcumque brevioris mensuræ trium Palmorum, illius mensuræ, quæ vulgariter denominatur *Can-na Romana* ad usum Mercatoris, sub poenis læsæ Majestatis, & rebellionis irremissibiliter exequentis, (exceptis dumtaxat cultellis aptis ad incidendum panem, qui tamen majoris longitudinis unius palmi esse non possent, ac sine cuspide, & ut vulgò dicitur, *spuntati* esse deberent; nec non aliis instrumentis ad usum propriæ artis, quam quisque exercet, necessariis, & in actu exercitii ejusdem artis, & non aliàs deferre, seu domi, aut in Apothecis, vel alibi retinere, sive in ipsum Statum Ecclesiasticum introducere, fabricare, vendere, permutare, aut aliud contra hunc genus super ipsis inire.

§. 2. Cumque sub læa hujusmodi, ac præcedentium Constitutionum censura, tam Clericos, quam alias omnes & singulas personas Ecclesiasticas etiam quomodolibet exemptas, Sæculares, & cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate specialiter exprimendi, nec non Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joannis Jerosolymitani, Regulares, vel aliàs immunitate personali quomodolibet gaudentes, comprehendi voluisset, & contra transgressores, si qui etiam ex his reperti fuissent, per Ordinarios Locorum, alioque competentes Judices, ad majorem poenam,

quam

VIII.

Certi generis arma in publice securitatis exitum comparata.

Proscripta sunt a Prædecessoribus Pontificibus, & præsertim Pio IV., & S. Pio V.

Horum Sanctiones innovavit Alexander VIII. & veterum armorum genera exactè distinguit.

Ecclesiasticos omnes, alioque exemptos, iisdem legibus teneri declaravit.

Censura & damnatio libri.

Impressiones, tenentes, legentes hujusmodi librorum excommunicantur.

Publicationis præceptum, ejusque effectus.

Dat. 20. Novembris 1752.